

Καὶ τῶν τεθνεώτων ἐπισκόπων καὶ παπάδων καὶ καλογήρων καὶ καλογραιῶν, τόσον τὰ μετρητὰ καὶ πράγματα, καὶ ἄλογα, ὅσον καὶ ἄλλα, ὅσα ἀνήκουν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὅταν πέρανται ἀπὸ τὸν μητροπολίτην, ἢ ἀπὸ τοὺς βεκίληδες του, οἱ ἄνθρωποι τοῦ πεῖτουλμάλι καὶ κασάμι καὶ οἱ μοντεβελίδες καὶ σουμπασίδες καὶ οἱ μερκουτατζίδες καὶ οἱ βοεβοδάδες καὶ οἱ ἄνθρωποι τους καὶ οἱ λοιποὶ παῖτουλμαλίδες νὰ μὴν τοὺς ἐμποδίζουν, λέγοντες, πῶς εἰς τὸ βασιλικόν μας δευτέρῳ μᾶς γράφουν χασίλιδες . . .

Καὶ ὅταν στέλλουν κανένα ἀφορισμόν, διὰ νὰ παιδεύσουν καὶ νὰ διορθώσουν τὸν λαϊκόν, κατὰ τὸ ἔθος τους, νὰ μὴν ἐνοχλοῦνται.

Καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ραγιάδες, βουλόμενοι νὰ ὑπανδρευθοῦν, παρὰ νόμον, καὶ πηγαίνοντες εἰς ἄλλας χώρας, νὰ μὴν στεφανώνουν.

Καὶ μερικοὶ ραγιάδες, ὅταν ἀφιερώνουν μέρος τῆς περιουσίας των εἰς τὰς ἐκκλησίας, εἰς τὰ μοναστήρια, εἰς τὸν πατριάρχην, ἢ εἰς τὸν μητροπολίτην, μὲ μαρτυρίας ρωμαίων, νομικῶς νὰ εἰσακούεται.

Καὶ ὅσοι ἀπὸ τοὺς ἐπισκόπους, παπάδες καὶ καλογήρους καὶ καλογραιᾶς κάμνει χρεία νὰ ἀλικοτισθοῦν μὲ ἄδειαν τῆς κρίσεως, ὁ ρηθεὶς μητροπολίτης νὰ τοὺς ἀλικοτίζη . . .

Καὶ ὅταν ὁ ρηθεὶς μητροπολίτης φέρῃ εἰς χεῖράς του τὴν πατερίτζαν, ὁποῦ ἀνήκει εἰς αὐτόν, νὰ μὴν ἐνοχλῇται ἀπὸ τινα, ἐναντίον τοῦ ἀρχαίου ἔθους . . . ».

485

1788(?) — Νομικὸν ποιηθὲν καὶ συνταχθὲν εἰς ἀπλὴν φράσιν ὑπὸ . . .

ἐπισκόπου Καμπανίας . . . Θεοφίλου, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, Κρι-
τικῆ ἐκδοσις, μετὰ εἰσαγωγῆς καὶ εὐρετηρίων πινάκων ὑπὸ Δ. η. μ.

Γκίνη . . . (Θεσσαλονίκη 1960).

Προγενεστέρα ἐκδοσις, ἀποσπασματικὴ καὶ μετ' αὐθαριετῶν προσθαφαιρέσεων, ὑπὸ Ἑλ. Ταπεινοῦ καὶ Κ. Βασιλειάδου, ὑπὸ τὸν τίτλον : «Νομικὸν Πρόχειρον» (Κπ. 1887). Κατὰ τὸν Γ. Ζαβίραν, ἐν 126, σ. 311, «τὸ Νομικὸν ἐμποδίσθη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας». Ταῦτὸ βεβαιώνει καὶ ὁ Zachariae, ἐν 463, σ. 205.

Ἐν χφ. ΕΒΕ 2120, φ. 109α, ἔχει προστεθῇ ἐν τῇ ᾠδῇ, δι' ἄλλης χειρὸς, ἴσως τοῦ κατόχου τοῦ χφ. ἐπισκόπου Σερβίων-Κοζάνης Βενιαμίν, ὁ ἐξῆς λόγος διαζυγίου : «Χωρίζει τὴν γυναῖκα του ὁ ἀνὴρ, ἂν ἡ γυνὴ εἶναι κοινῶς λεγομένη μαρμάρα, οὔτε ἐπιθυμίαν ἔχει εἰς ἄνδρα, οὔτε καταμήνια ἔχει· διὰ τί χάριν τεκνοποιίας τὴν ἐπῆρεν, ὅχι διὰ τὴν ἐπιθυμίαν».

486

1789. Κανονισμὸς συντεχνίας πυροβολοποιῶν, χαλκέων, ἀγωνατῶν, χαλυ-
βωτῶν, κλπ. Κοζάνης,

μνημ. ἐν 96, σ. 492. Πρβλ. καὶ ἐν 163, σ. 30.

(Διατάξεις παρεμφερεῖς πρὸς τὰς ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 479. Ἐπὶ πλέον δέ : Οὐδεὶς τῶν συντέχνων δύναται ἵνα ἐκβάλῃ ἄλλον, αὐξήσῃ τοῦ ἐνοικίου τοῦ ἐργαστηρίου. Οὐδεὶς δύναται λαμβάνειν παρ' ἄλλου μαθητὴν πρὸ ἔτους. Ὁ στιχιζόμενος μαθητὴς ὀφείλει χορηγεῖν τῇ συντεχνίᾳ 15 γρόσια).